

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE ANTWERPEN VAN 23 OKTOBER 2019

Inzake het Openbaar Ministerie en de BURGERLIJKE PARTIJ :

UNIA

met maatschappelijke zetel gevestigd te 1000 Brussel ; Rue Royale 138

burgerlijke partij, vertegenwoordigd door Meester V. R., advocaat te Etterbeek

BEKLAAGDE :

J. L. R. S., RRN X

geboren te Mechelen op X

van Belgische nationaliteit

wonende te Mechelen, X

beklaagde, bijgestaan door Meester P. J., advocaat te Mechelen.

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A

in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, te hebben aangezet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan wegens hun nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 van de Racismewet d.d. 30/07/1981 bedoelde domeinen

(art. 20, 4^e en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw)

Te Mechelen tussen 9 juni 2017 en 10 mei 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data,

B

in de omstandigheden genoemd in artikel 444 van het Strafwetboek, namelijk hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen, hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken, hetzij in om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen, hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden, hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden, denkbeelden die zijn gegrond op rassuperioriteit of rassenhaat te hebben verspreid
(art. 21 en 27 Wet 30/07/1981 jo art. 33 en 444 Sw)

Te Mechelen tussen 9 juni 2017 en 10 mei 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data,

PROCEDURE

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van deze rechtbank van 28 september 2018 waarin verzachtende omstandigheden werden aangenomen.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. tenlastelegging

Nadat de lokale politie informatie kreeg over het feit dat beklaagde S. in zijn woning te X een nazi-vlag zou bezitten, consulteerde de politie het facebookprofiel van beklaagde, dat vrij toegankelijk is. Hierop postte beklaagde regelmatig SS-symbolen, adelaars, hakenkruizen en leuzen als: 'My race is my pride', 'hate', 'stand up and fight', de cijfers 14 (die verwijzen naar de 14 woorden: 'we must secure the existence of our people and a future for white children') en 88 (dat staat voor 'Heil Hitler').

Deze symbolen en leuzen zetten aan tot haat en geweld tegen personen van een ander ras dan hetgene waartoe beklaagde behoort of met een andere huidskleur dan de zijne. Hieruit blijkt tevens dat beklaagde het ras waartoe hij zelf behoort als superieur ervaart ten aanzien van de andere rassen. Uit het woord 'hate' blijkt daarenboven overduidelijk zijn haat ten aanzien van de andere rassen dan datgene waartoe hij behoort.

Vermits dit geschiedt op een vrij toegankelijk profiel op internet is voldaan aan de vereiste omstandigheden van art. 444 Sw.

Uit het herhaaldelijk posten van nieuwe berichten met dezelfde draagwijdte blijkt dat beklaagde deze feiten wetens en willens heeft gepleegd.

Door dergelijke berichten te posten zet beklaagde anderen aan om dezelfde haatgevoelens tegenover andere rassen te koesteren.

Alle aan beklaagde ten laste gelegde feiten zijn bewezen.

2. straftoemeting

De rechtbank houdt bij de straftoemeting rekening met de persoonlijkheid van beklaagde enerzijds en de ernst en het laakbaar karakter van de feiten anderzijds.

De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen in hoofde van beklaagde van een absoluut gebrek aan normbesef en aan respect voor zijn medemens. De uitlatingen van beklaagde zijn bijzonder kwetsend voor de slachtoffers van het nazi-regime en voor de mensen met een andere dan blanke huidskleur.

Beklaagde heeft anderzijds een blanco strafregister. Hij heeft zijn facebookprofielen afgesloten en betaalt sedert maart 2019 elke maand € 25,00 aan UNIA. Uit de maatschappelijke enquête blijkt dat hij open staat voor een probatiebegeleiding. Hij zou zich op emotioneel vlak moeten versterken en daarvoor zou een behandeling bij het CGG nuttig zijn. Zijn problemen op maatschappelijk vlak en zijn extreem-rechtse opvoeding zouden geleid hebben tot de feiten waarvoor beklaagde thans terecht staat. Hij stelt zich vandaag bewust te zijn van het ontoelaatbaar karakter van de feiten en vraagt daarom de gunst van de probatieopschorting.

De rechtbank hoopt dat deze beklaagde ervan zal weerhouden in de toekomst opnieuw dergelijke feiten te plegen, nu beklaagde moet weten dat in dat geval de verleende opschorting zal worden herroepen en alsnog een straf zal worden opgelegd. Dit is ook het geval wanneer beklaagde zich niet aan de opgelegde voorwaarden zou houden.

OM DEZE REDENEN :
DE RECHTBANK :

Gelet op de artikelen reeds aangehaald in het vonnis en de artikelen :

Artikel 1, 12, 14, 21, 22, 23, 31 tot 37, 40 en 41 van de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

- 1 en 3 wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24 december 1993;
  - 28 en 29 wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
  - 1 en 3 programmawet van 24 december 1993; 2, 3, 4 wet 26 juni 2000;
  - EU-verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17 juni 1997 over de invoering van de euro;
  - EU-verordening nr. 974/98 van de Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro;
  - 162, 162bis, 179, 190, 194, 195 van het wetboek van strafvordering; 2, 3, 25, 38, 40, 41, 66 van het strafwetboek; 1, 2, 3, 6 wet 29 juni 1964;
  - 1022 van het gerechtelijk wetboek en de uitvoeringsbesluiten;
- door de voorzitter ter terechtzitting aangewezen;

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van J. S.

Verklaart de tenlasteleggingen A, B lastens S. J. bewezen.

Gelast ten voordele van S. J. de probatieopschorting van de uitspraak van de veroordeling met een proeftijd van 3 jaar mits naleving van de volgende voorwaarden :

Vw 1: geen strafbare feiten plegen;

Vw 2: een vast adres hebben en, bij wijziging ervan, de nieuwe verblijfplaats onmiddellijk meedelen aan de justitieassistent die met de begeleiding is belast;

Vw3: gevolg geven aan de oproepingen van de probatiecommissie en aan die van de justitieassistent die met de begeleiding is belast;

Vw 4: zich met betrekking tot zijn psychosociale problematiek ambulant laten begeleiden door een gespecialiseerde en rapporterende hulpverleningsinstantie, hieraan zijn volle medewerking verlenen en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent , deze begeleiding niet stopzetten tenzij in samenspraak met de hulpverlener, de justitieassistent en de probatiecommissie;

Vw 5: zijn financiële situatie bespreekbaar stellen, met bijzonder aandacht voor de vergoeding van de burgerlijke partij en de bewijzen hiervan voorleggen aan de justitieassistent;

Veroordeelt J. S. tot betaling van:

- een bijdrage van 20,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand.
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 54,76 EUR.
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 41.91 EUR.

Op burgerlijk gebied

Het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA) stelt zich burgerlijke partij en vraagt beklagde op grond van de bewezen verklaarde feiten te veroordelen tot de betaling van een morele schadevergoeding van € 400,00, te vermeerderen met vergoedende en gerechtelijke interesten en de rechtsplegingsvergoeding.

UNIA is bevoegd om op te treden in alle rechtsgeschillen waarbij toepassing wordt gemaakt van de Antiracismewet.

De schadevergoeding werd redelijk begroot en wordt toegekend, vergoedende interesten inbegrepen. Van het toegekende bedrag dienen de afkortingen die reeds door beklagde werden betaald, te worden afgetrokken.

Vanaf heden worden op het resterende bedrag gerechtelijke interesten toegekend tot aan de dag van algehele betaling.

Gezien de precaire financiële situatie van beklagde past het de rechtsplegingsvergoeding tot het minimum van € 150,00 te beperken.

OM DEZE REDENEN :
DE RECHTBANK :

Veroordeelt beklagde om bij wijze van morele schadeloosstelling te betalen aan de burgerlijke partij Het Interfederaal centrum voor gelijke kansen en bestrijding van discriminatie en racisme (UNIA) de som van vierhonderd euro (400,00 EUR) vergoedende intresten inbegrepen, waarbij van dit bedrag de afkortingen die reeds door beklagde werden betaald dienen te worden afgetrokken, te vermeerderen met de de gerechtelijke intresten op het resterende bedrag aan de wettelijke intrestvoet vanaf heden en de kosten waarin begrepen een rechtplegingsvergoeding ten bedrage van 150,00 EUR.

De rechtbank houdt ambtshalve de overige burgerlijke belangen aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 23 oktober 2019 door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, kamer MC4:
S. V., ondervoorzitter, alleenzetelend rechter
in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie,
met bijstand van griffier H. H.